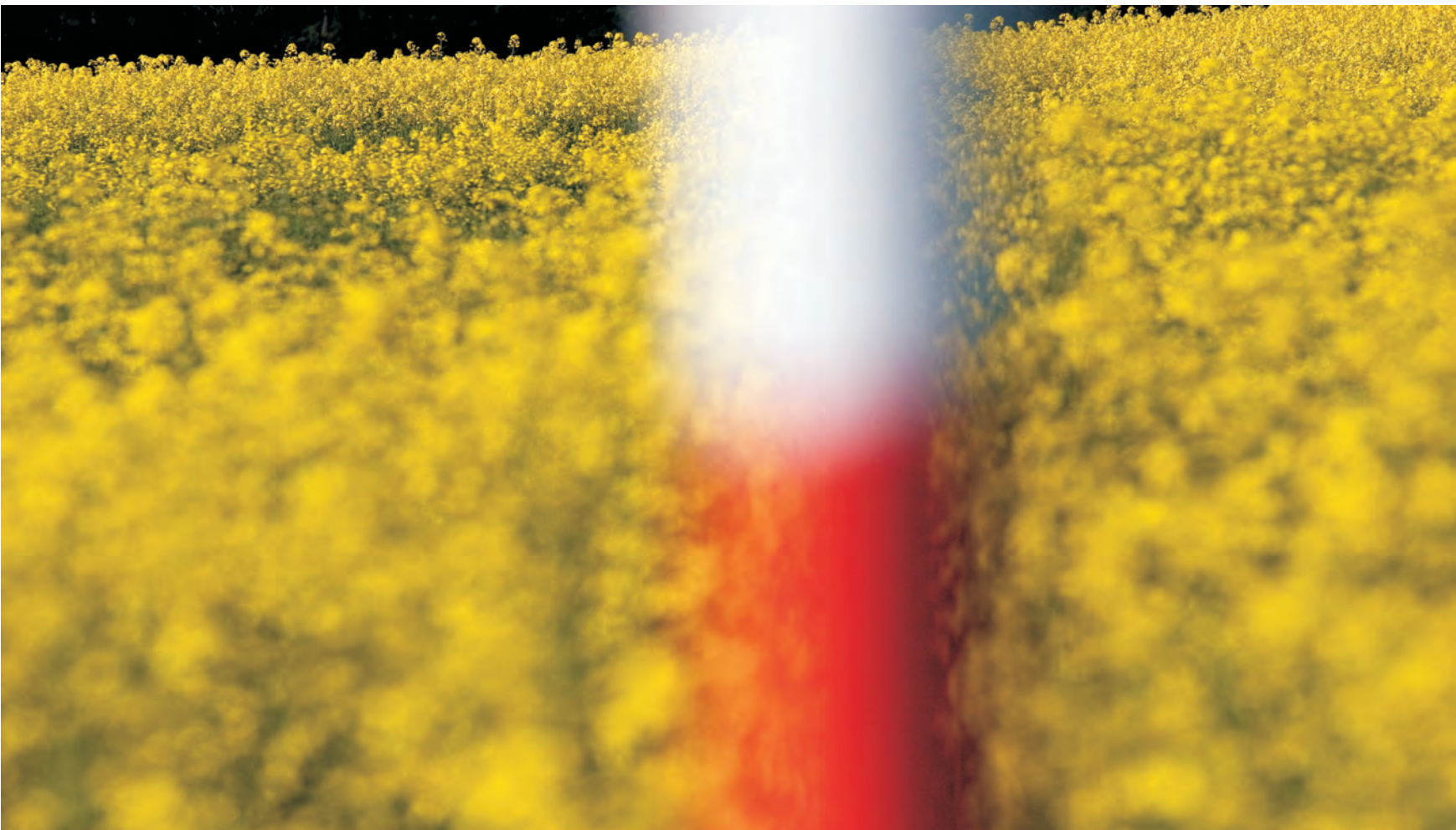

Blatenský fotofestival

2012

KRAJINAK - VÝSTAVY FOTOGRAFIÍ / PROJEKCE / SETKÁNÍ S AUTORY / PŘEDNÁŠKY / DISKUSE

Blatenský fotofestival

7. ročník, 29. - 30. září 2012
www.fotofestival.cz

Hlavní vystavující:

Jan Reich - Bohemia
Jan SágI - Krajina
Vladimír Šigut - Kabinky
Evžen Sobek - Life in blue
Tomáš Hrůza - Turisti
Ondřej Bouška - Série
Fotoklub Lanškroun - Sudety uvnitř

Přednášky a besedy:

Josef Moucha - Obrazy z dějin fotografie české
Evžen Sobek - Modrá krajina
Tomáš Hrůza - Fotograf

Otevřená scéna:

Kamila Berndorffová - Omán
Petra Hajdúchová - Skleněné proměny 2011
Radim Hájek - Periférie ostrov Praha
Rafal Janicki - Skrytá auta
Dita Jásková - Fragmenty
Renata Molová - Vlnění
Andrej Jakovlev - Song of loss - melancholická krajina
Oldřich Malachta - Views
Šárka Navrátilová - Bez názvu
Eliška Kyselková - Light room, 2010
Lenka Pužmanová - Teplárna
Eva Stanovská - Krajina v kostce
Tomáš Teodosijev - Zahrady
Lukáš Tofan - Top secret
Jan Vermouzek - Mí sousedé ?!
Robin Závodný - Urbánní krajiny
Tomáš Zumr - Nocturna
KAMFO Blatná - členská výstava

Doprovodný program:

Gabriela Vermelho (housle, zpěv)
Jiří Stejskal - Jáma (krátký film)

KRAJINAK aneb Blatenský fotofestival již po sedmé

Některá čísla se honosí fascinující symbolikou. Mezi ně bezesporu patří štěstím ověčená sedmička. Nejen sedm dnů v týdnu, divů světa, neřestí i ctností, barev duhy, trpaslíků a statečných... My máme letos v Blatné sedmý fotofestival. Co nám přinese magická sedmička? Především krajinu, a to jinak, jak se nám podařilo trefně vložit přesmyčkou do názvu letošního ročníku.

Úžasnou změnou proti předchozím létům je instalace v nových, respektive hodně starých, historických prostorách. V muzeu se podíváme do sklepů a to přímo do šatlav a v zámku po spoustě schodů až nahoru, do jindy pro veřejnost uzavřeného nejvyššího patra Rejtova paláce, kde se nám otevře „otevřená scéna“ i nádherná scénérie zámeckého parku. Přednášky si poslechneme v sále vyzdobeném renesančními freskami a nejen k vínu v Kaplance nám krásně zahrají housle.

Další příjemnou změnou, která ovšem úzce souvisí s těmi výše uvedenými, je nově vzniklé Centrum kultury a vzdělávání, které převzalo notnou dávku organizace našeho festivalu.

Doufám, že i letos zachováme tradiční milou atmosféru při setkávání s autory zavedenými i tvůrci začínajícími a že výstavy a přednášky nás nadchnou natolik, že na sedmém Blatenském fotofestivalu se budeme cítit jako v sedmém nebi.

A ještě příslib... Pokud nás nečeká sedm let příliš hubených, uvidíme se za rok na fotofestivalu se silnou, překážky zdolávající osmičkou, s tématem BARIERY ve fotografii.

Kamila Berndorffová

JAN REICH - ze souboru Bohemia

JAN SÁGL - ze souboru Krajina

VLADIMÍR ŠIGUT - ze souboru Kabinky

EVŽEN SOBEK - ze souboru Life in blue

TOMÁŠ HRŮZA - ze souboru Turisti

ONDŘEJ BOUŠKA - ze souboru Série

FOTOKLUB LANŠKROUN - ze souboru Sudety uvnitř

KAMILA BERNDORFFOVÁ - ze souboru Omán

PETRA HAJDŮCHOVÁ - ze souboru Skleněné proměny 2011

RADIM HÁJEK - ze souboru Periférie ostrov Praha

RAFAL JANICK - ze souboru Skrytá auta

DITA JÁSKOVÁ - ze souboru Fragmenty

RENATA MOLOVÁ - ze souboru Vlnění

ANDREJ JAKOVLEV - ze souboru Song of loss - melancholická krajina

OLDŘICH MALACHTA - ze souboru Views

ŠÁRKA NAVRÁTILOVÁ - bez názvu

ELIŠKA KYSELKOVÁ - ze souboru Lightroom 2010

LENKA PUŽMANOVÁ - ze souboru Teplárna

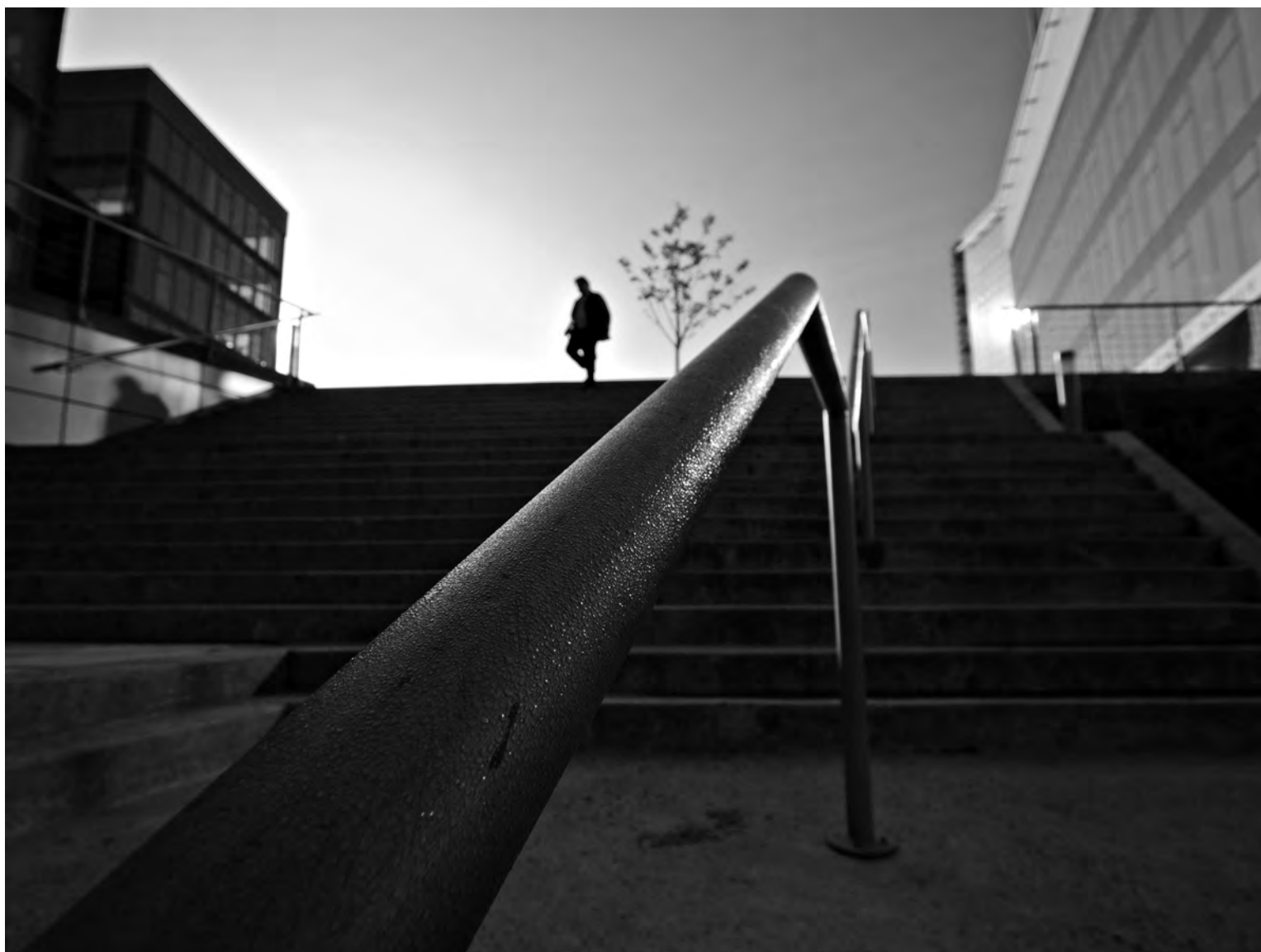
EVA STANOVSKÁ - ze souboru Krajina v kostce

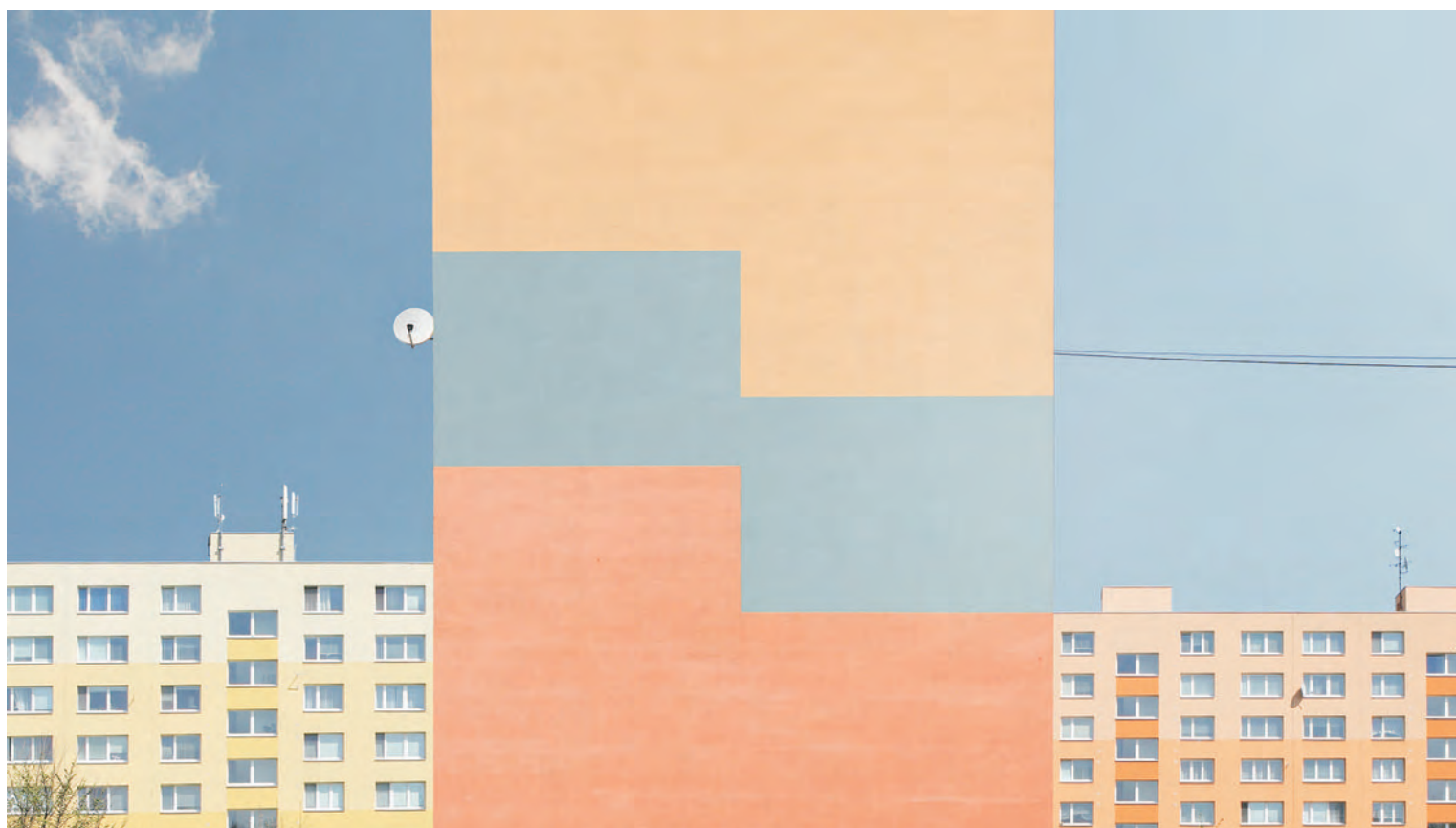
TOMÁŠ TEODOSIJEV - ze souboru Zahrady

LUKÁŠ TOFAN - ze souboru Top secret

JAN VERMOUZEK - ze souboru Mí sousedé ?!

ROBIN ZÁVODNÝ - ze souboru Urbánní krajiny

TOMÁŠ ZUMR - ze souboru Nocturna

JAN REICH

Klasik černobílé fotografie, považovaný za přímého pokračovatele Josefa Sudka, po němž zdědil velkoformátovou kameru, s níž vznikaly jeho snímky. Pro jeho fotografie je typická melancholie, klid, novorealismus.

Jan Reich se narodil roku 1942 v Praze, po převratu v roce 1948 byla rodina vysídlena do Sudet. Po maturitě pracoval jako stavební dělník, rekvizitář na Barrandově a cestoval s cirkusy Evropa a Kludský. V letech 1965 až 1970 vystudoval na pražské FAMU obor výtvarná fotografie a poté se živil jako fotograf. Mimo jiné vytvořil 16 fotografických cyklů, například Slovensko a Cirkus (ještě z dob před studiem na FAMU), Rodina, Mizející Praha, Praha, Čechy – krajina.

Po roce 1989 se Reich rozhodl nasnímat historická a duchovní místa krajiny celých Čech. Po deset let systematicky pořizoval záběry slavných pamětihodností i míst nám téměř neznámých. Tak vznikl soubor fotografií Bohemia, který získal hlavní cenu v soutěži Magnesia Litera Kniha roku (2006). Jde o svazek 150 černobílých, černým rámem ohraničených fotografií, "...představujících českou krajinu znovu beze stopy modernosti i bez lidí, v archetypálních tvarech, stavbách a sceneriích." (Josef Chuchma, Kavárna)

Bohemia. Kontaktní fotografie cyklu Bohemia byly zhotoveny původními dřevěnými aparáty formátu 13 x 18 cm a 18 x 24 cm v letech 1994-2004.

Jan Reich žil a pracoval ve svém ateliéru na Novém Světě nedaleko Pražského hradu. Zemřel v roce 2004 v Praze. V letošním roce by oslavil sedmdesáté narozeniny.

Zdroje: GALERIE NOVÝ SVĚT, Josef Chuchma, kavárna:

JAN SÁGL

*1942 v Humpolci |1957 Začal fotografovat |1959 Maturoval na SVVŠ v Humpolci |1960 Po třech semestrech opustil Strojní fakultu ČVUT |1963 Pracuje jako nezávislý fotograf |1965–69 Spolupracuje s časopisy Výtvarná práce a Výtvarné umění |1968–72 Spolupracuje s kapelami The Primitives Group a The Plastic People of the Universe. Dokumentuje akce své manželky Zorky v exteriérech |1973 Vzniká cyklus Domovní prohlídka |1974–77 Fotografuje cyklus z Jižní Moravy, Slovenska a Polska |1979 Věnuje se soustavně barevné fotografii |1984 Vycházejí jeho obrazové publikace Jihočeská krajina a Severozápadní Čechy |1984 Začíná soustavně spolupracovat s časopisy Geo, Geo Saison, Smithsonian Magazine, Merian, Zeit Magazin, National Geographic a s deníkem The New York Times |1987 Vychází jeho kniha A co Paříž? Jaká byla? |1989 Spoluzakládá Pražský dům fotografie / PHP a dokumentuje listopadové události |1995 Vydává knihu s názvem Krajina |2002 Vydává knihu Art Cult |2009 Vydává knihu Jan Ságl v edici FOTOTORST

Krajina. Jan Ságl fotografoval krajinu téměř celý svůj profesionální život. Zprvu se věnoval krajině jeho srdci blízké, lokality, kde žil a pracoval. Jeho snímky si získaly respekt a byl zván stále častěji ke spolupráci se zahraničními médii. Oblíbil si zejména Francii a její inspirativní místa v Provincii a Bretani, kam se vracívá dodnes na delší pracovní pobyty. Jeho krajiny jsou od počátku barevné, a dnes, kdy vládne digitální technikou tisku, dosahuje reedicí svých starých diapozitivů kdysi vysněných účinků barvy. Krajina v jeho podání vypovídá nejen o své morfologii a atmosféře, ale často o procesech, kterými prošla během celé své existence, plné zásahů lidských rukou a lidského umu i nerozváženosti. Jeho pohled je zkoumavý a citlivý ke všem detailům, které vystihují ony kulturní i devastující zásahy v sídlech i mimo ně. Podává zprávu o rezistenci krajiny, která navzdory našim rostoucím lidským potřebám dovede uchovat své půvaby, oslovovat svými přirozenými i nechtěnými proměnami.

Magdalena Juříková

VLADMÍR ŠIGUT

* 1985 Opava, |2000 – 2004 Střední umělecká škola, Ostrava (užitá fotografie) |2005 – 2007 Katedra fotografie FAMU, Praha, titul BcA. (ateliér Rudy Prekopa) |2007 – 2011 Katedra fotografie FAMU, Praha, titul MgA. (ateliér Rudy Prekopa)

Převážně se zabývám sociálním portrétem a konceptuální fotografií. Obecně by se dalo shrnout, že se dlouhodoběji zabývám identitou menšinových skupin na okraji společnosti.

Kabinky (peep-rooms), 2007, barevný tisk, banner. V letech 2008 – 2009 vznikl cyklus nazvaný „Kabinky“. Skrze fotoaparát jsem odosobnělou formou zachytil anonymní studené a neosobní prostory pornokabinek v Sex-shopech. V těchto malých uzavřených „pokojíčkách“ tvořených jedinou židlí, košem a párem tlačítek jako by vždy centrálně umístěná zářící obrazovka evokovala jakési novodobé oltáře subkultury podivných bytostí hledajících alespoň iluzi dokonalého erotického zážitku.

EVŽEN SOBEK

*1967 v Brně. Vystudoval strojní fakultu VUT v Brně a Institut tvůrčí fotografie na Slezské univerzitě v Opavě. Působí jako volný fotograf a pedagog, přidružený člen francouzské agentury Picturetank. Založil Fotoškolu Brno, vede kurzy a dílny zaměřené na dokumentární fotografii a fotografii krajiny v Brně i na dalších univerzitách či v galeriích v České republice. Ve své autorské tvorbě se zaměřuje zejména na dokumentární fotografii a fotografii krajiny. Je zastoupen ve veřejných i soukromých sbírkách v Evropě, USA, Izraeli a Japonsku. Vystavuje na autorských i skupinových výstavách v České republice i v zahraničí.

Jeho fotografie získaly mezinárodní ocenění – hlavní cenu MiO Photo Award v Japonsku, ocenění v M.I.L.K. Competiton v USA, 2. místo Talentinum v České republice a čestné uznání v LensCulture Award 2010 ve Francii.

Získal stipendium Credit Suisse Masterclass for Photojournalists from Central and Eastern Europe, účastnil se uměleckých pobytů Internationales Haus der Autoren Graz, Cultural City Network v rakouském Grazu a Stiftung kunst:raum sylt quelle v Německu.

Vydal několik publikací: 2004 - Ecce Homo (úvodní slovo Vladimír Birgus), Brno – Leica Gallery Prague, 2008 – Life in Blue – limitovaná edice katalogu (úvod Jiří Siostrzonek), Brno, 2011 – Life in Blue, Kehrer Verlag, Heidelberg (úvodní slovo Jiří Pátek a Jiří Siostrzonek).

Ztraceno v kontextu Jsou fotografie, na které když se člověk podívá, nezačne přemýšlet o tom, co zachycují, ale jak je fotograf udělal. Kde stál, jestli scénu upravoval a co se odehrálo při zpracování snímku v laboratoři. Což je špatně, u dokumentu přímo katastrofa. Přes toto potenciální riziko se Sobek přenesl celkem bez problémů volbou tématu. Protože jestli člověka něco skutečně zajímá, je to zase jen člověk. Naše fascinace vším lidským, ale není prostou zvědavostí. Je spíš konfrontací, v níž se bije animální bezprostřednost s tím, co do nás vtiskla civilizace. Právě proto je pohled vzrušující nejen jako akt dívání se, ale i jako objekt studia: člověk dívající se na člověka, to je přece téma, o kterém se napsaly stohy papíru: Co podmiňuje náš pohled? A je náš pohled mravní, politicky korektní, nebo férový s ohledem na gender?

Life in Blue je o člověku a tím, kdo se kouká, je fotograf. Mimochodem, jak asi fotografovaní přijímali to, že jsou fotografovaní. Co si z toho pro sebe vyvodili? Sobek jim jistě vyložil, že se stávají součástí projektu, který zachycuje určitou, snad přímo národní, specifikou. Sobkovo fotografické gesto udělalo z lidí na snímcích reprezentanty určitého sociálního fenoménu, což sice nebolí, ale každopádně je to vystoupení z anonymity spojené se získáním určitého statusu. Ptám se tedy sám sebe, kdo jsou lidé, kteří přede mnou prostřednictvím Sobkových fotografií defilují? Jsou to Rezignovaní, kteří použili v nové době osvědčený únikový manévr člověka socialismu a stvořili si k svému obrazu vlastní hobby-svět? Nebo jsou to spíš Alternativci nevěřící na občanskou společnost, rovné šance pro všechny, firemní kulturu a zahraniční dovolené? Lidé vyznávající jiné hodnoty? Upřímně řečeno, nevím, a asi to ani není důležité. Každopádně sama hypotetická možnost takové polarizace ukazuje, že Sobkův Life in Blue v sobě má kromě estetických a dokumentárních kvalit i jistou dávku političnosti. Minimálně pro ty, kdo pamatují časy socialismu.

A jak charakterizovat fotografický styl Evžena Sobka? Mix smyslu pro vytríbenou kompozici, relaxovanosti dovolenkové fotografie, důslednosti etnografického dokumentu, to vše okořeněné ironií surrealistické ražby. Prostě: post-moderní srážka stylu deadpan photo s kreativní fotografií. Sobek nezapře ani východisko v doma oblíbeném tzv. subjektivním dokumentu, ani sounáležitost s širokým internacionálním proudem následníků düsseldorfské školy. Tito novodobí encyklopedisté, ukrývající za neutrální masku svých fotografií jemné významové podtexty, produkují fotografie, které jsou pro člověka denně bombardovaného tunami jednoznačných poselství odpočinkovou zónou. Nechci spekulovat, ale myslím, že takový styl by mohl vyhovovat i těm, kteří provozují na březích Novomlýnských nádrží svůj život v modrém.

Jiří Pátek

TOMÁŠ HRŮZA

Tomáš Hruža (*1979) vystudoval fotografii v ateliéru Pavla Baňky na Fakultě umění a designu v Ústí nad Labem. Je redaktorem časopisu Fotograf a vydavatelem ArtMap - průvodcem po galeriích v České republice. Ve své umělecké tvorbě se zabývá především krajinou a fyzickými prožitky spojenými s pobytem v přírodě či putováním. Pracuje s instalací, není mu cizí performativní charakter práce a vůbec přechod mezi různými médii, kdy ale fotografie stále zůstává dominantním prvkem výstavního celku. Autor žije střídavě v Praze a na Šumavě.

Soubor "Turisti" z něhož je část vybrána pro výstavu "Krajinak" je dlouhodobě utvářeným cyklem fotografií na němž autor začal pracovat již v roce 2004. V návaznosti na romantiku obrazů C. D. Friedricha přichází autor s uvolněnějším portrétováním

mladých lidí v současné krajině, ať již se jedná o přímořská letoviska či české prostředí. Celý výstavní celek je sestaven z několika menších souborů fotografií a videí, které autor na výstavách různě obměňuje a volně spojuje do funkčních celků.

ONDŘEJ BOUŠKA

V roce 2012 absolvoval Katedru fotografie pražské FAMU. Zajímá se o krajinu, o její zobrazování a reflexi. Často pracuje s uzavřenými sériemi, ve kterých pomocí zmnožení či drobně variováním opakováním podrobně popisuje danou problematiku. Fotografie používá jako analytický nástroj jak pro zachycení vizuální fascinace objektem, motivem či dějem, tak pro konceptuální demonstraci určitých vizuálních či věcných vztahů v krajině. www.ondrejouska.com.

FOTOKLUB LANŠKROUN

Žijeme v krajině Sudet, kterou obýváme teprve pár desetiletí. Co o ní víme?

Projekt Sudety v nás vznikl více než dva roky. Někdo z nás měl jasno hned na začátku, někdo se chytil na poslední chvíli. Každopádně vznikla kolekce fotografií, která ukazuje pohled dvanácti autorů lanškrounského fotoklubu na příběh našeho kraje. Přestože je to již více než sedmdesát let, je tento příběh stále živý. Každá kolekce o něčem vypráví, tak poslouchejte očima a srdcem. Autoři kolekcí: Ludvík Zrůstek, Stanislav Odvářka, Jan Odehnal, Radek Lepka, Tomáš Zedníček, René Jansa, Roman Hartman, Kateřina Kokešová, Libor Peichl, Helena Nováková, Radovan Guziur, Vladimír Skalický.

O projektu Sudet jsme poprvé mluvili v roce 2008. Tehdy ale nápad zapadl bez jakékoli reakce. Znovu jsme o něm začali hovořit tři roky před klubovou výstavou, plánovanou na rok 2010. Dohodli jsme se, že ho představíme jako společné výstavní téma naší výstavy. Abychom se o historii dozvěděli co nejvíce, seznámili jsme se s pamětníky, vyslechli historiky, poznali odborníky z Atikomplexu, navštívili zapomenutou krajinu. Následně se každý z nás začal tématu věnovat.

Postupně vzniklo více než šedesát fotografií v deseti kolekcích. Premiéra výstavy proběhla na podzim roku 2010 v galerii v Lanškrouně. Od té doby byla představena v Kolovratech u Prahy, Horní Plané, Poličce, Svitavách, Ústí nad Orlicí a Moravské Třebové. Kolekce ukazují jak tuto, ne příliš slavnou etapu našeho kraje, vnímáme a jak jsme ji převedli do fotografického obrazu. Jak se to povedlo, musíte porovnat již sami.

KAMILA BERNDORFFOVÁ

Fotografka na volné noze. Již řadu let tráví zimu cestováním a fotografováním v Indii, Sýrii, Izraeli, Jordánsku, Dubaji, Brazílii, Ománu... Má za sebou řadu samostatných výstav. Pravidelně vystavuje na Czech press photo (oceněna 2007 a 2009). Je spoluautorkou a výhradní fotografkou projektu Můj nový život, který podporuje onkologicky nemocné děti.

Omán je vlídná země. Je tu málo lidí a hodně písku. Taky moře, pláže, silnice, velbloudi... Mám ráda pouště a po několikaměsíční hektické Indii bylo cestování „prázdným“ Ománem úžasným zážitkem.

PETRA HAJDŮCHOVÁ

(* 1988 Uherské Hradiště) žije od svého dětství v moravské obci Dolní Němčí. V roce 2010 získala titul bakaláře umění v oboru reklamní fotografie na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně, kde nyní pokračuje v magisterském studiu. Absolvovala také studijní stáže na Bezalel Academy of Arts and Design, Jerusalem, Izrael (2008/2009) a Shih Hsin University, Taipei, Taiwan (2011/2012). Téměř všechny její práce se vztahují k tématu člověka, jeho postojů k životu a způsobu uvažování, případně pracuje s postavou jako s estetickým objektem. Ve fotografiích dává přednost jednoduchosti a klidu, ráda používá symboliku. V mezinárodní fotografické soutěži FRAME (2010) získala druhé místo za fotografický soubor "Yeshua".

Skleněné proměny /2011/ Rozpustilý soubor, který si hraje s proměnou skla, jenž se stává květinou, vodou, deštěm, sluncem, skleníkem, barevným spektrem apod. Většinou jsou jednotlivé snímky doplněny živými zvířátky, která přispívají k celkové hravosti.

RADIM HÁJEK

Prošel jsem kurzy p. Němečka v Praze ve Spálené ulici, během tohoto kurzu jsem se účastnil výstav pod záštitou školy Kreativní

fotografie. Dále jsem se podílel na projektu Siluety Noci, s básníkem a spisovatelem Davidem Pilowem, kde jsem přispěl také jako autor básní. V současné době pracuji na svých fotografických projektech subjektivní tvorby, která se zaměřuje na lidské tělo jako na obrazy snů noci. Vzdělání mám střední, neuměleckého směru. V současné době pracuji ve Skotském hotelu Dundarach v Pitlochry. V neposlední řadě pomalu, ale jistě, dokončuji sbírku básnických textů - která, podle všech finančních i nefinančních indicií - spatří světlo světa v polovině příštího roku.

Periférie ostrov Praha - fotografie vznikly převážně za deštivých procházek kolem Tróji, Libeňského mostu a okolí Dolních Chaběr. Soubor je také tak trochu odrazem změn v mém životě, nejistoty vztahů které mne obklopovaly, a také zdravotních problémů, které se vyskytly v okamžicích, kdy je člověk nejméně potřebuje.

RAFAL JANICKY

Rafal Janicky - fotograf, archeolog, grafik a archeologický ilustrátor. Pocházím z Polska a v současné době žiji v Praze. Som studentom 1. ročníka na Inštitute tvorby fotografie Slezské univerzity v Opave. Účastník programu Polska Doc./ Towarzystwo Inicjatyw Twórczych "ę" a European Cultural Foundation.

Skryte auta. Jinak` sa dívame každý den na náš svet, na seba, na ulicu, ktorou dennodenne chodíme. Je dobré, že náš pohľad sa mení a veci vidíme `jinak`. Moja súbor fotografií vidí jinak zdanlivo banálne situácie. Momentky aut, akýchsi mechanických osobností, či pouličných klaunov, ktoré menia náš pohľad na stereotypné situácie. Menia našu momentálnu náladu, vnímanie krajiny a jej aktuálna.

DITA JÁSKOVÁ

Jsem absolventkou fotografického kurzu reportážního fotografa Leoše Chodury a následně pak i absolventkou kurzu tvůrčí fotografie na Škole kreativní fotografie v Praze u Mgr. A. Miroslava Němečka. Zde také v roce 2012 vzniká můj výstavní soubor s názvem „Fragmenty“, který je pak s úspěchem prezentován, jak v rámci absolventské výstavy ŠKF v pražské Galerii Juliska, tak i u talentových zkoušek na Institut tvůrčí fotografie SU v Opavě, kde v letošním roce zahajuji studium 1. ročníku.

Fragmenty. Cyklus fotografií s názvem „Fragmenty“ je obrazovým zhodnocením běžných, nikterak exotických situací a motivů, které mě však v určitém okamžiku oslovily svou mystikou i zvláštní mnohoznačností svých skrytých příběhů. „Fragmenty“ mám za svou osobní, citově zaujatou výpověď o světě, který mě obklopuje a jehož jsem sama nedílnou součástí, poetickou „zprávou“ o věcech všedních i zázračných.

RENATA MOLOVÁ

Fotografováním se zabývá 10 let, náměty jsou převážně krajina a makro fotografie. Pracuje ve školství. V současné době studuje Hradeckou fotografickou konzervatoř. Samostatné výstavy: 2007 - Cajovna v Lovosicích, 2010 – Dobrá trafika v rámci Dnů poezie. Ocenění: Pražský fotomaraton – 1. místo (2007), Fotomaraton Salvátor – 2. místo (2010). Pravidelně se zúčastňuje Salonu výtvarné fotografie v Rožmitále pod Třemšínem. Motto: všechno zkoumejme, dobrého se držme

Vlnění. Člověk přetváří krajinu. Krajina přetváří člověka. Co je stálé, co je trvalé? Nakonec obojí odnese vítr ...

ANDREJ JAKOVLEV

Absolvent školy kreativní fotografie pod vedením Mgr. Miroslava Němečka. Absolvent Pražské fotografické školy v oboru Užité a Výtvarné fotografie. Absolvent vzdělávacího programu v oboru Reklamní Fotografie v ateliéru Gray Card Studio. Člen syndikátu fotografů České republiky.

Fotografii se věnuje především jako amatérský fotograf. Sporadicky pracuje na zakázkách z oboru produktové fotografie pro společnosti SlimGrafix, Trash Made atd. Ve volné tvorbě se tematicky věnuje především fotografii subjektivní a abstraktní krajiny, fotografii hor, abstraktní fotografií s důrazem na grafické pojetí a zátiší. Intenzivně se zabývá také konceptem fotografie prostředí moderní architektury jako novodobé krajiny velkoměsta. Pro fotografování používá analogovou (středofilmovou a kinofilmovou techniku) a digitální techniku. Kompletní zpracování fotografií jako přípravu pro tisk, tisk, adjustaci provádí zásadně ve vlastní režii. V roce 2011 obdržel první cenu v 3. bienále fotografické soutěže na téma člověk, příroda, hory, životní prostředí ŠTÍTY VILÉMA

HECKELA 2011 v kategorii Člověk a Hory.

Song Of Loss. Soubor fotografií "Song Of Loss - melancholická krajina" se věnuje tématu estetiky moderních funkcionalistických staveb na konkrétním příkladu galeri DOX, která je skvělým příkladem zhodnocení industriálního dědictví. Stejně jako v přirozené krajině, tak i zde, se v jakémsi tajemném labyrintu střídají prvky starého a nového, horizonty a výhledy do dálek střídají temná zákoutí. Tato "krajina" pohlcuje návštěvníka natolik výraznou silou, že začínáme věřit v to, že právě tento svět je pouze ten, ve kterém existujeme.

OLDŘICH MALACHTA

Jesenický rodák, životem spjatý s Prahou. Absolvent fotografického institutu Photogenia – Brno a momentálně nově student prvního ročníku Institutu tvůrčí fotografie v Opavě. Jako fotograf se snaží zachytit mihotavé okamžiky života a vložit do fotografií svůj pohled na svět a vše co se děje kolem nás. A to nejlépe na kinofilm, či svitek.

Views. Drsná a syrová. I taková může být arménská krajina. Malým okénkem profukuje studený vítr a sklo zkrápí několik dešťových kapek. Sedím v mikrobuse a choulím se do kabátu. A pozoruji krajinu...

ŠÁRKA NAVRÁTILOVÁ

(*1988 Brno). 2004-2008 Střední škola umění a designu Brno Nyní Ateliér reklamní fotografie Univerzity Tomáše Bati Zlín. V tvorbě se zajímám o člověka a jeho působení, ženskou intimitu a o vibrace a rezonanci míst, jejich genius locci.

Bez názvu. V souboru sleduji působení turismu v přímořské krajině, která se stává najednou podmaněnou člověkem. Využívám počasí, které není typické pro prospekty, které lákají k dovolené. Komunikuje spolu přirozenost a svébytnost přírody a absurdními lidskými příspěvky.

ELIŠKA KYSELKOVÁ

Fotografka Eliška Kyselková (1990) studuje na Univerzitě Tomáše Bati ve Zlíně, v ateliéru reklamní fotografie. Její práce momentálně vystavuje Artbanka Museum of Young Art v Praze v rámci projektu NEW INSPIRATION/ NEW VISION od Leica Gallery Prague. Z dalších výstav uvedme prezentaci na Staré radnici v Praze a Prague Photo 2010 ve výstavní síni Mánes. Fotografie publikovala v magazínech Dolce Vita, Instinkt nebo v slovenském Inspire. Jejím nejnovějším úspěchem je zlaté a bronzové ocenění v prestižní světové fotografické soutěži PX3 - Prix de la Photographie Paris a s ním spojená výstava v Paříži.

LIGHT ROOM, 2010. Světlá místo, neznámá část našeho nitra a budoucnosti. Tělo se zde stává skořápkou a maskou, které už není důležitá. Již není třeba oblečení a těla, jsou zde jen odkazy toho čím jsme byli dříve. Zářící „my“ ve spojení s našimi vlastními vzpomínkami a činy.

LENKA PUŽMANOVÁ

(*1978) Vystudovala SUPŠ sv. Anežky v Českém Krumlově (obor malba) a absolvovala bakalářské studium na Institutu tvůrčí fotografie. Její fotografická tvorba se pohybuje nejčastěji na pomezí časosběrného dokumentu, pouliční fotografie a inscenované fotografie. Ve všech případech však těmito prostředky zobrazuje běžný život okolo sebe. Fascinuje ji obyčejná krása i nekrása obyčejných věcí. Cokoli v autorčině okolí k ní může promlouvat a vizuálně i obsahově zaujmout. Toto vše se pomocí fotografií (někdy i obrazů) pokouší zprostředkovat i ostatním. Pracuje jako grafička v Českých Budějovicích. Je členkou fotoklubu Vývojka a výtvarného družstva To jsou. V nemalé míře přispěla do fotografického projektu Week of Life.

Teplárna. Lenka Pužmanová fotografuje zbruba od roku 2009. Zobrazuje proměny počasí, denní i roční doby a světelné podmínky nad horizontem Českých Budějovic, který pozoruje z okna svého bytu a jemuž dominuje teplárenský komín. Autorka se tímto nenápadným souborem snaží dokázat, že i to, co se leckomu může jevit jako stále stejné a možná i nezáživné, dokáže právě v těchto nepatrných změnách vzbudit zájem diváka.

EVA STANOVSKÁ

Krajinou, která mě obklopuje je Polabí, ves Dřenice nedaleko Pardubic. Oborem mého zaměstnání je IT pro zdravotnictví. Fotografie

je mým velkým a velmi příjemným koníčkem, se kterým trávím spoustu času. Absolvovala jsem Hradeckou fotografickou konzervatoř, jsem součástí pardubického fotoklubu Alfa. Kamarádím s počítačem, Photoshopem či jinými grafickými programy, které dávají možnost vnést do fotografií něco víc než běžnou skutečnost. Na fotografování je krásný okamžik zmačknutí spouště, ale také chvíle, kdy si člověk sedne s hrnkem čaje k PC a z fotografie se snaží vytvořit obrázek. Třeba krajinu své duše.

Krajina v kostce. Krajina není jen to, co člověk vidí okolo sebe. Krajinu lze spatřit kdekoliv. Její otisk je v nás. Prostřednictvím fotografie se může zjevit v jiné podobě. Krajina v kostce je toho příkladem.

TOMÁŠ TEODOSIJEV

Čerstvý absolvent brněnského Institutu fotografických studií PhotoGenia. Zajímá se především o hlubší smysl skrytý za zdánlivě všedními objekty běžného života.

Zahrada. Soubor je malým zamyšlením nad novou životní realitou. Máme sousedy, jsou to lidé jako my - rodiče, dvě děti. Děti si hrají společně na obou zahradách, rodiče spolu hovoří přes plot. Někdy ale také proniknou na „cizí území“. A to je lákavé. Neznámá zákoutí sousední zahrady. Stejně věci, které máme taky – jsou zde tak jiné... V podstatě dokumentuji proměnu naší a sousední zahrady tak, jak se mění s příchodem dětí. Zahrady byly mnoho let pusté a nyní v podstatě ožívají a vše se vlastně vrací do mého dětství.

LUKÁŠ TOFAN

Student 2. ročníku ITF v Opavě. I přes nově objevovaná témata (mj. v oblasti dokumentu) pro mě zůstává krajina stěžejním tématem. V posledních projektech se ve fotografiích krajiny snažím zachycovat stopy událostí, které se v ní staly, nebo mohly stát.

Top secret

JAN VERMOUZEK

(*1979). V roce 1999 absolvent obchodní akademie. Ve svém profesním životě působí jako systémový inženýr v oblasti počítačových sítí. Od roku 2007 dálkově studuje Institut tvůrčí fotografie. Zakládající člen volného uskupení Něžná louka. Jako fotograf spolupracuje s Wannieck Gallery Brno. V roce 2011 s Martinem Wágnerem získal druhou cenu v kategorii Každodenní život v soutěži Czech Press Photo: Spoluzaložil a provozuje Galerii Jiří Putna v Brně.

Mí sousedé ?! Veřejný prostor v současné architektuře - Ve svém černobílém dokumentu sleduji dvě brněnské lokality The Campus Science Park a Spielberk Office Centre. Tyto komplexy se vyznačují velkoryse řešeným prostorem mezi budovami, ze kterého je cítit snaha zpříjemnit pobyt lidem, kteří musí trávit mnoho času v přilehlých kancelářích. Sleduji chování lidí v takto uměle vytvořené přírodě.

ROBIN ZÁVODNÝ

Narodil se v roce 1987 ve Šternberku, nyní žije v Olomouci. Titul bakaláře umění získal na Ateliéru reklamní fotografie Univerzity Tomáše Bati ve Zlíně, kde také pokračuje v magisterském studiu. V roce 2011/2012 absolvoval studijní stáž na Shih Hsin University, Taipei, Taiwan. Ve svých fotografických souborech se věnuje různým formám krajiny a virtuálnímu prostředí. Jeho práce byly součástí mnoha kolektivních výstav u nás i v zahraničí.

Urbánní krajiny. Hra vizuálních vztahů a podobností mezi městskými pestrobarevnými fasádami a přírodními prvky v bezprostředním okolí. Fotografie pracují se základními elementy krajiny a transformují je do plošných grafických kompozic.

TOMÁŠ ZUMR

Věnuji se současně užité fotografii i volné tvorbě. Můj dřívější obor stomatologie vystřídal zájem o obor fotografie, kterému se nyní věnuji svůj veškerý čas. 2009 rekvalifikační kurz Reklamní fotografie v ateliéru Grey Card Studio pod vedením Zdeňka a Michala Rerychových. | 2011 Škola kreativní fotografie, přednášky na téma tvůrčí fotografie pod vedením Miroslava Němečka | 2012 úspěšné složení zkoušek a přijetí ke studiu na Institut tvůrčí fotografie v Opavě.

NOCTURNO /obraz noční krajiny/ Tmavý výsledek není chybou, ale záměrem. Krajiny, či městský park vystupují nebo naopak se ztrácí ve tmě. Polovina souboru vznikla v krátkém časovém úseku mezi končícím dnem a začínajícím večerem. Druhá polovina uprostřed noci s přívitem umělého světla.

FOTOKLUB KAMFO BLATNÁ

Fotoklub KAMFO Blatná vznikl jako sdružení amatérských fotografů z Blatné a okolí již v roce 1956. V současné době má 15 členů. Již třicet let pořádá celonárodní soutěž pro fotokluby Blatenská růže, která každoročně vrcholí výstavou a setkáním klubů v Blatné. Nyní je již sedmým rokem pořadatelem Blatenského fotofestivalu.

JOSEF MOUCHA

Josef Moucha (1956) je fotografem a publicistou. Během studií Fakulty žurnalistiky Univerzity Karlovy v Praze (1975–1980) začal vystavovat a o fotografii psát. Byl redaktorem Revue Fotografie (1990–1995) a pololetníku Fotograf (2002–2007). Přispívá do Literárních novin, Ateliéru a měsíčníku Foto. Je autorem monografií o snímcích secesního malíře Alfonse Muchy, o portrétech Františka Drtikola, o privatissimech Josefa Sudka, o fotografické tvorbě Evy Fukové a o práci dokumentaristů Milana Pítlacha, Jana Lukase a Jiřího Hankeho. Inicivoval a spolupořádal četné individuální i kolektivní výstavy.

Obrazy z dějin fotografie české Nadpis přednášky je titulem knihy inspirované přínosy osobností, rozšiřujících hranice umění během uplynulého století: A. Mucha, K. Novák, F. Drtikol, J. Rössler, D. J. Růžička, J. Funke, E. Wiškovský, A. Hackenschmied, J. Štyrský, F. Vobecký, M. Hák, Z. Tmej, V. Zykmond, E. Fuková, E. Medková, J. Svoboda, J. Toman, B. Kolářová, J. Saudek, V. Židlický, B. Holomíček, T. Drahoš, J. Šigut, J. Koudelka, J. Sudek. Na programu je projekce vybraných děl a jejich komentář. Teoretický spis lze pořídit za cenu 180 Kč.

GABRIELA VERMELHO

Vystudovala konzervatoř P. J. Vejvanovského v Kroměříži a Ostravskou univerzitu - obor housle. Byla členkou mnoha hudebních seskupení a orchestrů. Zpívala např. s Orchestrem Gustava Broma, zlínským F-dur jazzbandem a ostravským swingbandem Edy Šurmana. V současné době je členkou Talichova komorního orchestru. Účinkuje v muzikálovém divadle Ta Fantastika, v brněnském divadle Husa na provázku v představení Balada pro banditu a Modrý pták a Hadivadle v inscenaci Ignáciův vzestup. Je držitelkou divadelní ceny Alfreda Radoka "Talent roku 2005". Hraje, zpívá a tvoří ve svých hudebních skupinách Maraca a Zimbova.

JIŘÍ STEJSKAL

Film "**JÁMA**" je dokument, zobrazující život ukrajinské rodiny, která se nepoddá soudobému způsobu života. Tam, kde se staré střetává s novým, kde se transformuje něco jedinečného, vzniká konflikt. Dokument se věnuje tématu rodiny a tradičních ukrajinských Vánoc - stejně jako neshadným životním podmínkám, které připravil stavební projekt města Kijeva. Je to příběh o víře, která uhasíná jako poslední. (oficiální text distributora)

Blatenský fotofestival

Děkujeme všem sponzorům a partnerům:

Město Blatná
Zámek Blatná
Ivana a Libor Mertlovi
manželé Žílovi
Mako Blatná s.r.o.
Blatenské listy
Blatenská ryba s.r.o.
Alena Spálenská

Katalog vychází u příležitosti 7. ročníku Blatenského fotofestivalu,
který se koná ve dnech 29. - 30. 9. 2011 v Blatné.

Fotografie © autoři

Fotografie na titulní straně obálky: Jan SágI

Grafická úprava a zpracování katalogu: Jaroslav Kortus

Texty zpracovány z podkladů, dodaných autory.

Tisk katalogu: MAKO Blatná, spol. s r.o., www.makofoto.cz

Pořadatelé fotofestivalu: Fotoklub KAMFO Blatná, Centrum kultury a vzdělávání Blatná

Jaroslav Kortus - KAMFO Blatná